

УДК 617.3(477)(092)Бітчук

DOI: <http://dx.doi.org/10.15674/0030-598720212115-116>

Денис Дмитрович Бітчук



24 травня 2021 року пішов із життя видатний вчений, талановитий клініцист, прекрасний педагог, завідувач кафедри ортопедії, травматології та військово-польової хірургії Харківського національного медичного університету (1989–2008) професор Бітчук Денис Дмитрович.

Денис Дмитрович народився 23 жовтня 1935 р. в с. Рожнів Косівського району Станіславської (нині Івано-Франківської) області в родині селянина. Після закінчення середньої школи в 1953 році став студентом Чернівецького медінституту, в якому зацікавився хірургією ушкоджень і травматологією.

Свій трудовий шлях Д. Д. Бітчук розпочав хірургом у Киргизії, де відразу зіштовхнувся з необхідністю наодинці надавати медичну допомогу пацієнтам із найрізноманітнішими захворюваннями і травмами. Це була сувора школа, але саме там уперше визначилася притаманна Денису Дмитровичу хірургічна універсальність. Після повернення з Киргизії до рідного краю він працював ординатором хірургічного відділення І-ї міської клінічної лікарні м. Чернівці.

Денис Дмитрович прагнув продовжити навчання і в 1964 році поступив до аспірантури при Українському науково-дослідному інституті ортопедії та травматології (м. Харків), де проявив себе як перспективний науковець, наполегли-

вий експериментатор і відмінний клініцист. У 1967 році під керівництвом видатного ортопеда-травматолога В. П. Трубнікова була завершена кандидатська дисертація, присвячена вдосконаленню лікування вогнепальних переломів.

У 1967 році розпочався новий період життя Д. Д. Бітчука: його запросили на кафедру ортопедії та травматології Харківського медичного інституту, де повною мірою проявився його талант вченого, лікаря, педагога. У 1984 році Дениса Дмитровича як досвідченого викладача обрали доцентом кафедри. Наукові розробки Д. Д. Бітчука першої половини 80-х років минулого сторіччя дали змогу вітчизняним фахівцям вийти на якісно новий рівень лікування вогнепальних і складних переломів довгих кісток. Запропоновані ним технологія, спосіб і пристрій для стабільного, динамічного та комбінованого внутрішньокістково-мозкового металоостеосинтезу відкрили перспективний напрям у травматології. Представлені на ВДНГ СРСР у 1986 і 1987 роках методика та пристрій отримали срібну медаль і рекомендовані Держкомітетом із науки і техніки МОЗ СРСР до серійного виробництва та впровадження, а Д. Д. Бітчука удостоєно звання заслуженого винахідника СРСР.

У 1988 р. Денис Дмитрович захистив докторську дисертацію «Хірургічне лікування багатоосколкових, подвійних діафізарних переломів довгих трубчастих кісток та їх дефектів» і наступного року очолив кафедру травматології, ортопедії та військово-польової хірургії ХМІ. Завдяки високій професійності, неймовірній працездатності й енергійності протягом багатьох років він мудро керував кафедрою, визнаною МОЗ України опорною та базовою за спеціальністю «травматологія та ортопедія» для вищів країни. Денис Дмитрович є автором 8 авторських свідоцтв, 6 патентів, понад 250 публікацій, серед яких 3 монографії та 2 навчальні посібники, він підготував 5 кандидатів і 1 доктора медичних наук.

Широко відомі його новаторські розробки з консервації та трансплантації кісткових тканин, високоєфективні пластичні операції на сухожилках

у лікуванні звичних вивихів плеча, спосіб ахіллопластики в разі застарілих ушкоджень, оригінальні способи та пристрої для лікування переломів кісток тощо. Слід окремо відзначити вагомий внесок Дениса Дмитровича в лікування ушкоджень таза, зокрема постраждалих із політравмами. Набута ще в часи роботи в Киргизії хірургічна універсальність Д. Д. Бітчука дала можливість виконувати надскладні хірургічні втручання у хворих із поліструктурними ушкодженнями таза і тазових органів. Проведені під його керівництвом дослідження рестабілізації таза шляхом комбінованого остеосинтезу мали широке впровадження в роботу профільних закладів охорони здоров'я.

Протягом багатьох років Денис Дмитрович надавав консультативну допомогу хворим у багатьох медичних установах Харкова й області, де успішно застосовував власні оригінальні методи-

ки хірургічного лікування травм та ортопедичних захворювань. Він був прекрасним педагогом, його лекції, клінічні розгляди, обходи свідчили про широку ерудицію і обізнаність в інноваційних методах діагностики та лікування. За багато років сумлінного служіння справі виховання молодих фахівців Денис Дмитрович підготував сотні лікарів і науковців, кожному з яких щиро віддавав свої знання і досвід.

Денис Дмитрович був турботливим чоловіком, батьком і дідусем, засновником лікарської династії, яка разом з його численними учнями продовжує розпочату їм шляхетну місію відновлення здоров'я людей. Разом із родиною, друзями та колегами Дениса Дмитровича за ним сумують сотні колишніх пацієнтів, яких він повернув до життя. Світла пам'ять про мудрого наставника, визнаного вченого, талановитого лікаря, щиру та чуйну людину назавжди збережеться в серцях всіх, хто його знав.

ВГО «Українська асоціація ортопедів-травматологів»

*Колектив ДУ «Інститут патології хребта та суглобів ім. проф. М. І. Ситенка НАМН України»
Колективи кафедр травматології та ортопедії і фізичної реабілітації та спортивної медицини ХНМУ*